

[Jørgen Jensen]

skulle man sejle med de store olietankere, der blev bygget på Lindø, før de var betalt? Jeg frygter det ikke, hvis det er det, der er meningen med det, at vi skulle være bange for at få at vide, om det er dumpingpriser. Det synes jeg da kun er godt at få at vide. Men også for rederierne finder der jo en stor spekulation sted. Det, der er kendetegnende både for rederivirksomhed og skibsbygning, er jo, at det har været brugt, som jeg sagde før, i allerhøjeste grad til at frigøre kapital, også ved at benytte de afskrivningsregler, der er.

Derfor vil jeg godt sige, at jeg er forbavset over hr. Poul Nielsons bemærkninger om, at det ikke er profitjageriet, der har ført til krisen. Jeg må spørge: hvad er det så, hvis ikke det er planløshed og profitjageri, der har ført til, at man har bygget værfter på et tidspunkt, hvor man kunne benytte afskrivningsregler rundt omkring i verden, kunne benytte subsidieordninger til at tilføre kapital og også til at sikre sig en profit? Hvad var baggrunden for, at vi byggede Lindøværftet? Var det ikke simpelt hen, at man kunne frigøre kapital fra det danske samfund til dem, der byggede værftet, og samtidig sikre sig profit? Det er i allerhøjeste grad det, der er årsagen til det. Man siger, det er aktionærernes værft. Det er det, og det sagde jeg også. Jeg vil godt understrege, at vi ønsker ikke at sætte ind for at bevare beskæftigelsen på værfterne for at gavne kapitalhaverne. Vi gør det for at gavne dem, der er ansat på værfterne, og samfundet, og man kan gøre begge dele.

Jeg vil godt gå ind i diskussionen om nationaliseringer. Det, jeg sagde, var, at en effektiv måde at løse problemerne på her og nu, var at nationalisere, men samtidig måtte det følges op af langsigtet, samfundsmæssig planlægning. Det var derfor, jeg sagde: det kræver en stærk politisk mobilisering og også en frigørelse fra EF-bånd. Det drejer sig altså ikke alene om en nationalisering, men også om en samfundsmæssig styring, og der er mange af de beslutninger, som er truffet i EF, der vil forhindre dette. Man vender spørgsmålet om nationalisering om og stiller det op som et spørgsmål om, at vi skal overtage underskudsforretninger som B&W. Ja men uanset hvad vi gør for nærværende for at bevare beskæftigelsen på værfterne – om det så er alternativ produktion, den være nok så samfundsnyttig, energi eller meget andet –

så vil en bevarelse af værfterne under de nuværende ejerforhold betyde, at de fortsat kan spekulere i dem. Derfor er det ikke et spørgsmål om at støtte arbejderne eller støtte værftsejerne. Skal vi støtte værftsarbejderne som værftsarbejdere, så bliver vi nødt til at sikre, at værfterne fortsætter, for ellers er der ikke nogen at støtte.

Det er derfor, vi har peget på, hvad der skulle gøres her og nu. Vi har peget på 5 punkter. Jeg vil godt understrege, hvad det var, vi sagde. Det drejer sig bl. a. om placering af statsordrer. Her er vi ikke tilfredse med den plan, regeringen har, for den er knyttet sammen med den almindelige nedskæringspolitik. Vi har sagt, at den må frigøres herfra. Med hensyn til u-landene, som vi ganske rigtig nævnte, vil vi gerne slå fast, at det, vi sagde, for det første var, at det skal være u-landene selv, der ønsker det, det skal være på en måde, så det gavner deres samfundsøkonomi, og det skal være en udvidet støtte, det skal ikke være noget, man tager fra det, vi yder nu. Dernæst nævnte vi den alternative produktion. Jeg er enig i mange af de bemærkninger, der er faldet om, at man må sætte ind her. Endvidere ville vi pålægge rederne at bygge mere, og hvis ikke de frivilligt ville benytte deres kapital til det, så måtte man påligne dem en ekstra skat. Jeg tilføjede, at forudsætningen for, at dette kunne have virkning, også var, at de ansatte fik langt større indflydelse, også på regnskab og ordrer, produktionsteknik osv.

Jeg tror, det er nødvendigt at sige til sig selv her og nu, at hvis vi skal gavne beskæftigelsen for de ansatte på værfterne, så kommer vi ikke uden om at sikre noget arbejde til værfterne. Gør vi det, så vil de spekulanter, som for øjeblikket ejer værfterne, fortsat kunne spekulere – derfor må det knyttes sammen med en større kontrol fra de ansatte.

Poul Nielson (S):

Jeg er ikke helt på det rene med, om hr. Jørgen Jensen mener, at det forkerte var, at Lindøværftet blev oprettet, eller at det måske endnu en gang står over for den risiko at skulle nedlægges. Men jeg har forstået så meget, at det er profitjaget og den manglende styring, som er hovedproblemet.

Man må medgive, at man i hvert fald ikke på baggrund af de faktiske forhold kan be-